

ת"פ 60622/03/18 - מדינת ישראל נגד קאמל הואשלה - נוכח, פאדי אבו כף - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

27 יולי 2020

ת"פ 60622-03-18 מדינת ישראל נ' הואשלה ואח'

בפני כב' הסגנית נשיא נגה שמואלי-מאיר

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רחלי חג'ג' - נוכח

נגד

1. קאמל הואשלה - נוכח

2. פאדי אבו כף - נוכח

ע"י ב"כ עוה"ד שאדי נאטור - נוכח

המאשימה

הנאשמים

מר ג'ימי סולימאן, מתורגמן לשפה הערבית - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. על פי המתואר בחלק הכללי בכתב האישום המתוקן, חברת "פלאפון תקשורת בע"מ" הינה חברת תקשורת סלולארית (להלן: "**החברה**").
2. החברה מחזיקה אתרים סלולאריים הפזורים ברחבי הארץ, ובהם בין היתר, מצברים המשמשים לגיבוי מערכת החשמל באתר, במקרים של הפסקת חשמל או נפילת מתח וכיוצא באלו, לצורך המשך תפקודן התקין של האנטנות באתר.
3. בשטח חקלאי הממוקם בין מושב נחלה לכביש מס' 6, ממוקם אתר של החברה (להלן: "**האתר**"). האתר מגודר בגדר בגובה של 2.5 מטרים, סגור בשער נעול ובו אנטנה סלולארית וכן מבנה עם ציוד תקשורת סלולארית.
4. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 23.03.2018 בסמוך לשעה 20:14, הגיעו הנאשמים לאתר ברכב מסוג GMC מ"ר 2835718 (להלן: "**הרכב**").
5. בנסיבות אלו, התפרצו הנאשמים בצוואת חדא לאתר, בכך שחתכו את הגדר המקיפה את האתר באמצעות כלי חיתוך, נכנסו לאתר, חתכו את קיר האסכורית במקום על ידי מספרי פח ונכנסו למקום.
6. עוד ובאותן נסיבות, גנבו הנאשמים בצוואת חדא מהאתר 8 מצברים בשווי של כ-1000 ש"ח לכל מצבר, בכך שפירקו את המצברים, נשאו ונטלו אותם, העמיסו אותם על גבי הרכב, עד אשר נעצרו בסמוך לשעה 20:34, במחסום משטרי אשר הוצב במחלף קריית גת בכביש מס' 6.
7. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרמו נזקים לגדר וקיר האסכורית באתר.
8. בנסיבות המפורטות לעיל, החזיקו הנאשמים בצוואת חדא ברכב גרזן, מגזרי מתכת, מכפתיים, מברג עם להב שטוח, שהינם מכשירים המשמשים לשם פריצה לבניין.
9. במעשים המתוארים לעיל, גנבו הנאשמים בצוואת חדא מהאתר דבר המשמש חלק מקווי תשתיות, מתקני תשתיות או חיבור אליהם או דבר שמטרתו הבטחת בטיחות הציבור.
10. הנאשמים הודו במיוחס להם לעיל, ועל יסוד הודאתם הורשעו בעבירות של **פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה** לפי סעיף 407(א) + סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **החזקת מכשירי פריצה** לפי

- סעיף 409 + סעיף 29(א) לחוק העונשין; **וגניבה בנסיבות מיוחדות** לפי סעיף 384א(א)(1) + סעיף 29(א) לחוק העונשין.
11. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשמים יופנו לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינם, וכי כל צד יטען לעונש כראות עיניו, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית היא למאסר בפועל.
12. בעניינם של הנאשמים התקבלו **מספר תסקירים מאת שירות המבחן**, ובסופם המלצה לבכר את הפן השיקומי בעניינם, ולהורות על ענישה בדמות צו מבחן לצד מאסר מותנה וצו של"צ. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייהם של הנאשמים וחיי משפחתם, על מאפייניהם האישיותיים, יחסם לעבירות, ההליכים הטיפולים שנעשו בעניינם, ועוד. מטעמים מובנים של צנעת הפרט, לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, ולאותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש עוד אתיחס בהרחבה בהמשך.
13. **מחוות הדעת שהוגשה מטעם הממונה על עבודות השירות ביום 12.07.2020 בעניינו של הנאשם 1**, עולה כי הנאשם 1 כשיר לבצע עבודות שירות.
14. **מחוות הדעת שהוגשה מטעם הממונה על עבודות השירות ביום 12.07.2020 בעניינו של הנאשם 2**, עולה כי הנאשם 2 כשיר לבצע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

15. באת כוח המאשימה עמדה על מעשיהם של הנאשמים, על הנסיבות לחומרה שנלוו אליהם, וטענה כי יש לראות במכלול מעשיהם של הנאשמים כאירוע אחד, שבגינו יש לקבוע מתחם עונש כולל אחד שינוע בין 9 לבין 20 חודשים מאסר בפועל. לגופו של עניין טענה המאשימה כי המלצת שירות המבחן אינה הולמת את חומרת המעשים, ולפיכך עתרה להשית על הנאשם 2 ענישה המצויה ברף התחתון, ואילו על הנאשם 1 ענישה המצויה ברף הבינוני למתחם שהוצג, וכן להשית על שני הנאשמים ענישה נלווית בדמות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי, התחייבות, ופסילת רישיון מותנית לאור הסתייעותם ברכב לביצוע העבירות.
16. ההגנה לא חלקה על המתחם אותו הציגה המאשימה, אך הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות ובפרט לכך שהמצברים נגנבו לצורך אספקת חשמל לבתיהם של הנאשמים הממוקמים גאוגרפית בפזורה הבדואית, ולכך שלא נלווה לעבירות תחכום מיוחד. לעניין נסיבות העושה, הפנתה ההגנה להליך השיקום שעברו הנאשמים במסגרת שירות המבחן ולנסיבותיהם האישיות. לאור כל אלו עתרה ההגנה שלא להיעתר להמלצת שירות המבחן לעניין העונש ולהשית על הנאשמים ענישה בדמות מאסר שרופה בעבודות שירות שתהלוך את חומרת המיוחס להם.
17. **הנאשם 1**, אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", שיתף אודות נסיבותיו האישיות ובכלל זה היותו אב ל-3 ילדים, וכי הוא מצפה לילד נוסף שעתיד להיוולד בקרוב; והיותו עובד במפעל "עוף עוז". עוד הוסיף הנאשם 1 כי הטיפול במסגרת שירות המבחן עזר לו להעלות את חיו על מסלול נורמטיבי ומסודר. ואילו **הנאשם 2**, אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע צער על מעשיו, שיתף אודות רצונו להתגייס לצבא, ועל כך שהתחיל ללמוד קורס בשפה העברית.

דין והכרעה

18. מאחר והצדדים לא חלקו ביניהם שכלל מעשיהם של הנאשמים מהווים "אירוע אחד", ובהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם את המעשים, ולאחר מכן אבחן אם יש מקום לסטות לקולה מהמתחם האמור או שמא יש לגזור את עונשו של כל נאשם בתוך גדריו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל, ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

19. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, צריכה קביעת מתחם העונש ההולם להיעשות בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
20. **בעצם ביצוע עבירות ההתפרצות והגניבה בנסיבות מיוחדות**, פגעו הנאשמים בערכים מוגנים שעניינם הגנה על קניינם

ועל תחושת הביטחון של הציבור והפרט. כמו כן, ומעבר לאותו נזק כלכלי שנגרם, עבירות אלו אף מביאות, ולו בעקיפין, לפגיעה בכיסו של הציבור כולו, וזאת בדרך של ייקור פוליסות הביטוח והצורך ברכישת אמצעי מוגן אשר יגנו מפני המבקשים להתפרץ לדירתם או לבית העסק שלהם. עוד יש לומר, כי עבירת ההתפרצות טומנת בחובה גם חומרה ומסוכנות שכן, יש בה פוטנציאל גבוה להתפתחות אלימה (ראו דבריו של כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **אואזנה ואח' נ' מדינת ישראל**, (31.12.2008); ודבריו של כב' השופט י' עמית בבש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל**, (08.01.2010) שאמנים נאמרו במסגרת הליך המעצר, אך ברי כי כוחם יפה אף לענייננו).

מה עוד, שמעשים של **פגיעה בתשתיות** גורמים נזק עצום הן לציבור כולו והן לגופים המציבים ומתפעלים את מתקני התשתית. הנזק שנגרם לגופים אלה, שלרוב הינם גופים ציבוריים או חברות ציבוריות גדולות, מגולגל, גם הוא, בסופו של דבר, לפתחו של הציבור. כנגד הנזק הגדול, הסיכוי להיתפס בביצוע עבירות מסוג זה הוא קטן מאוד שכן, אין אפשרות מעשית להציב שמירה על כל מתקן תשתית הפרוש ברחבי הארץ. מה גם, שפעמים רבות המדובר במתקנים המוצבים באזורים מרוחקים ולא מיושבים. בתי המשפט, חזרו ופסקו במספר פסקי דין כי יש לנקוט בענישה מחמירה ומשמעותית בעבירות מסוג זה של השחתת תשתיות חיוניות (ראו והשוו, עפ"ג 8891-11-13 **דיאב אבו עיסא נ' מדינת ישראל** (29.01.2014); עפ"ג 4687-05-15 **ולידי נ' מדינת ישראל** (09.09.2015)). (והדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שמשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם). הדברים אף מקבלים משנה תוקף כאשר לא בכדי מצא המחוקק לקבוע בצידה של עבירת גניבת תשתית עונש מרבי חמור יותר מאשר זה הקבוע בצדה של עבירת גניבה 'רגילה', בדמות 4 שנות מאסר.

21. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך כי כל עבירת התפרצות מגלמת בתוכה ממד של הסגת גבול לטרטוריה הפרטית של הפרט וטומנת בחובה ממד של פגיעה בביטחון האישי של קורבן העבירה, כאשר עבירות הרכוש מעצם טיבן מחולקות לדרגות חומרה שונות, המאובחנות זו מזו בשאלת מידת ביצוען באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים. בחינת מעשיהם של הנאשמים בהקשר זה, תוך שימת לב לנסיבות ביצוע העבירות כפי שיפורט להלן, מעלה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה דנן הינה ממשית.

22. לגופם של דברים, לחומרה נתתי דעתי לעובדה כי עסקינן בעבירות שנעשו בצוותא חדא על ידי שני הנאשמים, תוך תכנון מוקדם (הגם אם לא ניכר), ובשעה שהנאשמים מסתייעים ברכב לביצוע העבירות ומצטיידים מבעוד מועד בכלי פריצה.

23. עוד ולחומרה, בית המשפט שוקל את העובדה כי ההתפרצות בוצעה בשעות הערב מה שמעלה מראש את הסיכון שמא הנאשמים ייתקלו במי מבעלי העסק, מה שבתורו עלול להוביל להתפתחות אלימה. עם זאת ולקולה, וכפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן וטענות המאשימה, האתר נמצא במקום שומם, ומכאן שהפוטנציאל להתפתחות אלימה עקב ההתפרצות לא היה גבוה באופן מיוחד.

24. עם זאת ייאמר, כי נתתי דעתי לכך שהנאשמים לא נכנסו למקום, תוך ניצול הזדמנות גרידא, אלא התפרצו לאתר המגודר בגדר בגובה של 2.5 מטרים, שהיה סגור בשער נעול, בכך שחתכו את הגדר המקיפה את האתר באמצעות כלי חיתוך, נכנסו לאתר, חתכו את קיר האסכורית במקום באמצעות מספרי פח ונכנסו למקום.

25. עוד במכלול השיקולים, נתתי דעתי לכך שמתוך האתר אליו התפרצו הנאשמים, השניים גנבו בצוותא חדא מצברים בהיקף ניכר (8 מצברים) שעלות כל מצבר נאמד בכ- 1,000 ₪, בכך שפירקו את המצברים, נשאו ונטלו אותם, העמיסו אותם על גבי הרכב, עד אשר נעצרו במחסום משטרה.

26. כאן יוער, כי על אף שבכתב האישום לא פורש האם המצברים נתפסו בחזקת הנאשמים, ניתן להניח לאור סד הזמנים הקצר שחלף מרגע ביצוע העבירות עד שהשניים נתפסו במחסום המשטרה (כ- 20 דקות) כי המצברים נתפסו ברשות הנאשמים ברכבם והושבו בהמשך לבעליהם. עוד ובמסגרת זו נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרם נזק לגדר ולקיר האסכורית באתר (שנזקם לא פורש בכתב האישום המתוקן).

27. בנוסף לכל אלו, אין להתעלם מהנזק **הפוטנציאלי** אשר היה טמון במעשיהם של הנאשמים, שכן כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, המצברים אותם גנבו הנאשמים מהאתר הסלולארי אליו התפרצו נועדו לגיבוי מערכת החשמל באתר, במקרים של הפסקת חשמל או נפילת מתח וכיוצא באלו, לצורך המשך תפקודן התקין של האנטנות באתר. תוך שברי כי

במקרה של נפילת חשמל, ובהעדר מצברים אלו, הדבר עלול היה להוביל לתוצאות חמורות ונזק רב הן לציבור כולו והן לחברת "פלאפון תקשורת בע"מ" שהציבה ותפעלה את מתקני התשתית הסלולארית באתר.

28. בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות, כפי העולה מטיעוני הסנגור ומתסקירי שירות המבחן, באותה העת לא היה חשמל במשך תקופה ממושכת בביתם של הנאשמים, ועל כן החליטו השניים לגנוב מצברים לצורך הפקת חשמל בביתם (דברים עליהם לא חלקה המאשימה). בהינתן אלה, ניסיון החיים והשכל הישר מורנו כי חסרון כיס והרצון לממן את צרכיהם הבסיסיים הוא שעל פניו הניע את הנאשמים לביצוע המעשים המיוחסים להם. ברי שאין בדברים אלו כדי לשמש הצדקה למעשיהם או כדי להפחית מחומרתם. ועדיין, נדמה כי אין דינו של אדם המבקש לפגוע בקניינו של הזולת אך כדי להעשיר את קופתו ולהעצים את רווחתו, כדן אדם המבצע עבירות רכוש מתוך מצוקה קיומית אמתית.

29. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות פריצה לבניין שאינו דירה, החזקת מכשירי פריצה וגניבה בנסיבות

מיוחדות, הרי שמטבע הדברים, לא ניתן למצוא בפסיקה מקרה שהינו זהה בדיוק למקרה שנדון לפניי (אם כי ייאמר,

שנסיבותיו של עפ"ג (מחוזי ב"ש) 4687-05-15 **וליד גמאעין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 09.09.2015) דומות במידה רבה לנסיבות ביצוע העבירות בתיק שלפנינו). שכן, לעולם יש שוני בנסיבות העבירות השונות, כגון במספר העבירות שבוצעו,

מידת התחכום שבעבירה, האם נעשו לבד או בצוותא חדא, הנזק שנגרם, וכיוצא באלה. והרי שבכל הפרמטרים שצוינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי הענישה שנקבעו בכל מקרה ומקרה. ועדיין, ייאמר ולו על דרך ההיקש, כי במקרים דומים למקרה שלפניי, הושתו על הנאשמים השונים **בדרך כלל** עונשים הנעים מעונשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות (ברף הגבוהה), וכלה בעונשי מאסר ארוכים יותר, שבשים לב לאורכם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות.

30. כאמור זה עתה, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות

לעבירות, ואילו העונשים שמושגים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה.

31. כדוגמא למנעד הענישה הרחב שלעיל, ראו למשל, רע"פ 3478/18 **אלכסנדר קמנקו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו,

08.05.2018); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 4687-05-15 **וליד גמאעין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 09.09.2015); עפ"ג

(מחוזי י-ם) 38777-12-14 **עאסם רשק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.07.2015); עפ"ג (מחוזי חי')

42636-02-14 **רפאת סואעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.04.2014); ת"פ (שלום ק"ש) 4535-11-18 **מדינת**

ישראל נ' עלא אל גני עזאם (פורסם בנבו, 26.06.2019); ת"פ (שלום כ"ס) 4711-02-17 **מדינת ישראל שלוחת**

תביעות כפר-סבא נ' שלומי דרעי (פורסם בנבו, 17.09.2018); ת"פ (שלום קריות) 2150-09-16 **מדינת ישראל נ'**

מחמד מנצור (פורסם בנבו, 03.12.2017); ת"פ (שלום ת"א) 16099-05-15 **מדינת ישראל נ' מחמוד בשארה** (פורסם

בנבו, 18.06.2019); ת"פ (שלום י-ם) 356-11-14 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר קמנקו** (פורסם בנבו, 27.11.2017).

32. כאן אציין, כי אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך

לדוגמא, הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בת"פ (שלום פ"ת) 45583-04-14 **מדינת ישראל נ' ג די ברגרט** (פורסם

בנבו, 06.11.2014), עניינה בעבירות של ניסיון פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה, והחזקת נכס חשוד

כגנוב, ללא שנלוותה להן עבירה שעניינה גניבה בנסיבות מיוחדות כבעניינינו, ונקבע שם מתחם עונש הולם הנע בין 5-18

חודשים מאסר, כך שהמדובר במקרה השונה מזה שבעניינינו. מה עוד, ששם המדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד

בעבירות רכוש וכן היו תלוים כנגדו עובר לגזירת עונשו מאסרים מותנים ממין העניין. עוד אעיר, כי המאשימה אף תמכה את

טיעוניה עת הפנתה לפסיקה נוספת (רע"פ 3372/08 **גיא אמסלם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.04.2008); רע"פ

4635/08 **אברהם בוקרא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.08.2008); רע"פ 8708/08 **אמין אלסאנע נ' מדינת**

ישראל (פורסם בנבו, 21.01.2009)), ואולם, המדובר בגזרי דין שניתנו עובר לתיקון 113 לחוק העונשין. בעניין זה יציין,

כי טוב יעשו הצדדים אם יקפידו להציג פסקי דין שניתנו בעת האחרונה, ובוודאי כאלה שניתנו לאחר תיקון 113 (וראו

דבריה של כב' השופטת ג' שלו בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 21819-05-15 **יהודה סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל**,

(12.05.2015), ביחס לגזרי דין שניתנו עובר לתיקון 113, ואשר ולא ברור אם כיום הם היו מתיישבים עם הוראותיו).

33. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן,

ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיבידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

34. כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי לעקרון ההלימה, לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים ומידת הפגיעה בהם, לנסיבות שנלוו לביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, הריני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיהם של הנאשמים ינוע בין 7 לבין 20 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, כלכלית בעיקרה.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשמים

35. אשר לגזירת העונש המתאים לנאשמים, הרי שזו צריכה להיעשות בהתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40 לא לחוק העונשין.

36.

בעניין זה,

בית המשפט נותן דעתו לעברו הפלילי הנקי של הנאשם 2, ולכך שלנאשם 1 הרשעה קודמת אחת משנת 2011, בעבירות דומות של קשירת קשר לביצוע פשע, היזקים לקו תשתית (2 עבירות), גניבה, וקשירת קשר לביצוע עוון, בגין הלה ריצה תקופת מאסר בת 15 חודשים ועונשים נלווים בדמות מאסר מותנה וקנס. 37. עוד ולקולה, שקלתי את העובדה שהנאשמים הביעו צער וחרטה, לקחו אחריות על מעשיהם והודו במיוחס להם, ובכך הביאו לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. 38. עוד נתתי דעתי לעובדה שהעבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן בוצעו עוד בתחילת 2018, כאשר את מירב המשקל בנקודה זו יש להעניק לא לאותה ספירת זמן "טכנית" - אלא לכך שבפרק הזמן שחלף מאז, הנאשמים שיתפו פעולה עם שירות המבחן, וכמובן נמנעו מלהסתבך עוד בפלילים.

39. עוד ובמסגרת מכלול השיקולים, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם 2 הן בעת ביצוע העבירות והן כיום. הנאשם 2 ביצע העבירות עת היה כבן 19 בלבד וכיום הנאשם בן 21, ואין חולק שהוא משתייך לקבוצת "הבגירים צעירים". ברי כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" איננו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלה בעונשו. יחד עם זאת, גילו של הנאשם והיותו ב"גיל המעבר" מקטינות לבגירות הוא נתון שבהחלט יש להידרש אליו (ראו והשוו, ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, נד(3) 685 (2000)).

40. כמו כן, שקלתי את העובדה שהנאשם 2 היה עצור במשך מספר ימים מאחורי סורג וברית, והנאשם 1 שהה מעל חודש במעצר, וכי במשך תקופה נוספת שהו שניהם תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר איננו בבחינת עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם לדידי היה בו כדי להבהיר לנאשמים את חומרת מעשיהם ולהרתיעם מפני ביצוע עבירות נוספות. מה גם, שניתן לתת משקל מסוים לנסיבה זו במסגרת סעיף 40(א) לחוק העונשין.

41. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן, ואת הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשמים ככל שיושת עליהם עונש מאסר, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך לנאשמים ולמשפחתם ולכך שנאשם 2 לא ריצה עונשי מאסר בעברו.

42. עוד ולקולה, הבאתי בחשבון את האמור בתסקירי שירות המבחן. וכך ובכל הנוגע לתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם 1, מהאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ביום 05.04.2019 עולה, כי במסגרת צו פיקוח המעצרים, הנאשם שולב בתחילת חודש מאי 2018, בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגויס להליך הטיפול, ו

- החל לקיים הליך התבוננות אודות חלקיו האישיים שהובילו אותו למעורבותו בפלילים, ונראה כי לאור חשיפתו של הנאשם לתכנים השונים שעלו בטיפול, הלה החל לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי יותר, תוך שהוא מבין את השלכות התנהגותו, ומגלה תובנה ראשונית סביב משמעות החוק. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1, מביע שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי וכי כיום הוא מנסה לערוך שינוי בניהול חייו ועובד באופן מסודר. עם זאת, התרשם השירות כי הנאשם מתקשה במצבי קונפליקט להפעיל שיקול דעת מעמיק והתנהגותו מאופיינת באימפולסיביות, וכי קיים סיכון מצדו להישנות התנהגות עוברת חוק, אשר להערכת שירות המבחן שילובו במסגרת טיפולית תוכל לאיינו.
43. בתסקירו המסכם של שירות המבחן מיום 15.06.2020, עדכן שירות המבחן כי ביום 29.10.2019, החל הנאשם 1 את השתתפותו בקבוצה טיפולית הטרונגית (לאחר סיום הקבוצה הטיפולית בהליך המעצר), תוך שהלה הגיע באופן סדיר לטיפול והביע עניין בנעשה בו. כן ציין שירות המבחן כי בחודש פברואר 2020, הנאשם 1 החל להשתתף באופן פעיל בקבוצה, הביע רצון לשקם את חייו ולנהל אורח חיים נורמטיבי, ושירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 נתרם רבות מהשתתפותו בקבוצה הטיפולית. ואולם, לאור התפשטות נגיף הקורונה, בחודש מרץ הטיפול הקבוצתי הופסק ושם לפעילות רק בעת האחרונה.
44. וכך, ובכל הנוגע לתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם 2, מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ביום 03.04.2019, ציין השירות כי לאור רצון הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, הלה הופנה לתוכנית "יתד" שמטרתה לסייע לצעירים הנמצאים במצבי סיכון, לצורך פיתוח אישי תוך השגת סיכוי לעתיד בטוח ברמה האישית, המשפחתית והתעסוקתית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2, מביע שאיפות נורמטיביות אך מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ולבחון את השלכות מעשיו, תוך שיכול ושילובו בהליך טיפולי יצמצם את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו.
45. שירות המבחן עדכן בתסקירו מיום 20.06.2019, כי הנאשם 2, מגיע למפגשים שנקבעו עמו בתכנית "יתד" תוך שנבנתה עבורו תכנית הכוללת שתי מטרות עיקריות - האחת, גיוס לצה"ל והשנייה, שילוב בקורס ללימוד השפה העברית. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 18.11.2019, עדכן שירות המבחן כי החל מחודש יולי 2019, ניתק הנאשם 2 את הקשר עם שירות המבחן ועם תכנית "יתד" וכי לא ניתן היה להשיגו.
46. בתסקירו המסכם של שירות המבחן מיום 19.05.2020, עדכן שירות המבחן כי הקשר עם הנאשם חודש, תוך שהנאשם הביע רצון להמשיך את הקשר הטיפולי עם השירות. הנאשם חידש את הקשר עם גורמי הטיפול בתכנית "יתד" והביע רצון להשתלב בקורס מקצועי, ובמקביל הלה הופנה לקבוצת ערב ללימודי השפה העברית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גילה רצינות ופעל באופן אקטיבי על מנת לקדם את עצמו. כן עדכן שירות המבחן כי הגורמים המטפלים בתכנית "יתד" התרשמו כי מדובר בנאשם רציני שמביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי ולקדם את עצמו ופועל באופן אקטיבי לשם כך. עם זאת, לאור התפשטות מגפת הקורונה כל הקורסים המקצועיים וקבוצת לימודי השפה הופסקו והנאשם צפוי להשתלב בהן רק עם תום תקופת החירום.
47. בסיכומו של עניין, ולאור הירתמותם של הנאשמים להליך הטיפולי והערכת שירות המבחן לתועלת שתופק מהשתתפות הנאשמים בהליך זה, ולאור ההתרשמות לפיה, ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורם, המליץ שירות המבחן לבכר בעניינם את הפן השיקומי, ולהשית על הנאשמים את הענישה שפורטה בראשית הדברים.
48. עם זאת יאמר, כי לא מצאתי כי בעניינם של הנאשמים מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע על ידי שכן, מתסקירי שירות המבחן, אכן עולה כי הנאשמים משתפים פעולה עם ההליך הטיפולי ומבטאים רצון לשפר ולהעמיק בטיפול, ואולם בד בבד, נראה כי הנאשמים מצויים רק בראשית של ההליך הטיפולי, ונדמה כי המדובר ב"ניצני שיקום" בלבד וכי לנאשמים עוד צפויה דרך טיפולית ארוכה, וכי עד להשלמת הליך השיקום עודנו מקנן החשש שמא הם יחזרו לעבור עבירות, וזאת לאור דפוסיהם המכשילים והתרשמות שירות המבחן לפיה, עודנה קיימת בעניינם מסוכנות להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.
49. יתר על כן, אף אם הייתי קובעת שהנאשמים השתקמו בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולה ממתחמי הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".
50. כידוע, יש לנקוט בזירות בכל הנוגע לסטייה ממתחמי הענישה בשל נימוקי שיקום ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בעניין

- זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעברו הנאשמים נותן אותותיו במישורים השונים של חייהם, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותם לביצוע המעשים, כמו גם לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצויים הנאשמים, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל - לסטות ממתחם העונש ההולם (ראו והשוו, ע"פ 1229/19 **יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל**, (01.07.2019)). הנה כי כן, על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו, ע"פ 1521/14 **יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל**, (16.09.2015); ורע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל**, (24.05.2016)). ודוק, בעובדה שהנאשמים גילו "ניצני שיקום" יהיה גם יהיה כדי להביא להקלה בעונשם. לשון אחר, אילולא שיתוף הפעולה של הנאשמים עם שירות המבחן, ותחילתו של שיקום, משמעות הדברים היא שליחתם לריצוי מאסר ממושך מאחורי סורג ובריה.
51. ומן התם אל הכא, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפורטו בגזר הדין, ובאיזון הראוי בין עוצמתו של השיקום לבין יתר שיקולי הענישה, ובמצבור הנסיבות שבתיק זה, ובייחוד בשים לב ל"ניצני השיקום" ולהתגייסותם הראשונית של הנאשמים להליך הטיפולי; לנסיבות חייהם המורכבות; להיות **הנאשם 2** חף מהרשעות קודמות ומבלי להתעלם מעברו הפלילי של **הנאשם 1** הכולל עבירה ממין העניין שלא הרתיעה אותו מביצוע עבירות נוספות; לגילם; לחלוף הזמן; וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות-מצאתי, **להשית על הנאשם 1 ענישה המצויה ברף הנמוך של המתחם שנקבע על ידי ואילו על הנאשם 2 ענישה המצויה ברף התחתון של מתחם הענישה.**
52. כמו כן, אציין כי לא התעלמתי מהמלצותיו העונשיות של שירות המבחן. יחד עם זאת, כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוטי, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); בע"פ 1472/15 **שי שעשוע נ' מדינת ישראל**, (17.05.2015); ברע"פ 7389/13 **נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל**, (17.12.2013); ברע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)).
53. גם לגופו של עניין, אומר בזהירות הנדרשת, כי נדמה ששירות המבחן בא בהמלצה עונשית, אשר איננה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת במקרים מסוג זה. קשה להלום פער כגון דא ויש בו משום התעלמות מכל יתר שיקולי הענישה. מה עוד, שאף הסנגור לא עתר לאמץ את הענישה שהומלצה על ידי שירות המבחן, וביקש מבית המשפט להשית על הנאשמים ענישה שתרוצה בעבודות שירות (הדברים אמורים כמובן מבלי שבית המשפט ישים עצמו בנעליו של שירות המבחן, וברי כי השירות סוברני לבוא בכל המלצה עונשית שהוא ימצא לנכון).
54. לא אכחד ואומר כי שקלתי שמא יש לגזור על הנאשם 1, עונש של מאסר ממש, וזאת בשים לב להעדר שיקולי שיקום ממשיים (כאמור המדובר בעניינו ב"ניצני שיקום" בלבד) ולכך שסנקציות עונשיות קודמות לא הרתיעו בעבר את הנאשם 1, ולא מנעו הימנו לשוב ולבצע עבירות נוספות. אולם לבסוף, לאחר שערכתי שקלא וטריא בעניין, ונתתי דעתי למכלול השיקולים והאינטרסים, והגם אם לא בלי התלבטות, מצאתי לאור הליך השיקום שאותו הלה החל לעבור, ולהתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם נתנם רבות מההליך, ולנוכח יתר השיקולים שיש לשקול לקולה כפי שפורט לעיל - כי ניתן להסתפק בזו הפעם בהשתת עונש מאסר בעניינו שיומר בעבודות שירות שכן, נדמה כי עונש מסוג זה הוא שיהלום בצורה טובה ונכונה את חומרת מעשיו. עם זאת, לא מצאתי לנכון לנכות מעונש המאסר בעבודות שירות שיושת עליו את ימי מעצרו (וראו לעניין זה את שיקול הדעת הנתון לבית המשפט בקיזוז ימי המעצר, וביתר שאת כאשר המאסר מושת בדרך של עבודות שירות ברע"פ 7584/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.12.2014), וכן בעפ"ג (מחוזי חי') 27209-08-15 **מדינת ישראל נ' יוסי קינן** (פורסם בנבו, 05.11.2015)). ואילו בעניינו של הנאשם 1, בשים לב לגילו הצעיר, להיותו חף מהרשעות קודמות ולהליך השיקום שאותו החל לעבור, ולנוכח יתר השיקולים שיש לשקול לקולה, כפי שפורט לעיל, והגם שאין המדובר בצעד טריוויאלי, אנכה מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שייגזר עליו את ימי המעצר שבהם הוא שהה מאחורי סורג ובריה.

55. בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנאשמים, מצאתי כי אכן יש מקום לפסול את רישיונם על תנאי, וזאת בשים לב לקשר האינהרנטי שבין העבירות אותן הם ביצעו, לבין רישיון הנהיגה שלהם.
56. זאת ועוד, בשים לב לכך שאמנע משליחתם של הנאשמים לריצוי עונש המאסר מאחורי סורג ובריח, ובשים לב לחומרת העבירות שבהן הורשעו ולכל הנסיבות המחמירות שנלוו אליהן, כפי שעמדתי על כך ארוכות בגזר הדין, ועל מנת שהחומרה שבמעשיהם של הנאשמים והסלידה שבית המשפט חש מהם ימצאו את ביטויים בענישה שתושט עליהם, יגזרו על הנאשמים עונשים מותנים ארוכים ומרתיעים קנס, ופיצוי.
57. בשולי הדברים, יאמר כי בית המשפט מבקש לחזק את ידיהם של הנאשמים בהליך החיובי שאותו הם החלו לעבור וימשיכו לעבור במסגרת צו המבחן שיושט עליהם. יחד עם זאת, יאמר בזהירות כי עליהם להישמר מכל משמר שמא יבצעו עבירות נוספות, שכן בהחלט ייתכן כי להבא בית המשפט לא ילך לקראתם, אלא יבקש למצות עמם את הדין.
58. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים הבאים:**

א. 9 חודשים מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות.

- ב. בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות שהתקבלה ביום 12.07.2020, הנאשם יחל בריצוי המאסר ביום **30.12.2020**, אלא אם הממונה יודיעו אחרת.
- העבודות תבוצענה בעמותת "יחדיו", בכתובת: רח' מג' המפעלים 28, דימונה, וזאת במשך חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המותר בחוק העונשין; והכול אלא אם הממונה יודיע אחרת.
- על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.
- מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.
- העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ג. צו מבחן של שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

- הובהרה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו המבחן וההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפן הזה.
- ד. **מאסר מותנה למשך 9 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.**
- ה. **מאסר מותנה למשך 5 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.**

ו. פיצוי בסך ₪ 2,500 לחברת "פלאפון תקשורת בע"מ".

הפיצוי ישולם ב- 2 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 30 יום מהיום.

כל תשלום שייגבה בתיק, יזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

ז. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.9.2020.

ח. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים, וזאת **על תנאי** שלא יסתייע ברכב לעבור כל עבירת רכוש במשך שנתיים מהיום.

ט. הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 10,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת רכוש וזאת למשך שלוש שנים מהיום.

60. מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 7 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, לריצוי בעבודות שירות.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות שהתקבלה ביום 12.07.2020, הנאשם יחל בריצוי המאסר ביום 30.12.2020, אלא אם הממונה יודיעו אחרת. העבודות תבוצענה במעון טללים, בכתובת: ורדימון 1 דימונה, וזאת בימים א'-ה', על פי טווח השעות המותר בחוק העונשין; והכול אלא אם הממונה יודיע אחרת. על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר. מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש. העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו המבחן וההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפן הזה.

ג. מאסר מותנה למשך 9 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם

יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. מאסר מותנה למשך 5 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם

יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. פיצוי בסך 2,500 ₪ לחברת "פלאפון תקשורת בע"מ".

הפיצוי ישולם ב- 2 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 30 יום מהיום. כל תשלום שייגבה בתיק, ייזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

ו. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.9.2020.

ז. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים, וזאת **על תנאי שלא**

יסתייע ברכב לעבור כל עבירת רכוש במשך שנתיים מהיום.

ח. הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 10,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת רכוש וזאת למשך שלוש

שנים מהיום.

בהסכמת הנאשמים, הכספים שנותרו בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה יועברו לידי ב"כ הנאשמים עוה"ד שאדי נטור.

ניתן בזאת צו להשבת המוצגים - 15 מצברים, לידי הבעלים, או לחילופין לחילוטם או השמדתם לשיקול דעת הרשם; שני מפתחות בודדים.

ניתן בזאת צו להשמדת/חילוט המוצגים, לשיקול דעת הרשם - כלי עבודה.
ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - דגימות; בדל סיגריה; דיסקים; כפפות; פיסת סיליקון; כיסוי פנים.
ניתן בזאת צו להשבת המוצגים - פלאפונים שנתפסו ברשות הנאשמים יושבו לידי הבעלים.
זכות ערעור - כחוק.

ניתן היום, ו' אב תש"פ, 27 יולי 2020, במעמד הצדדים.

ב"כ הנאשמים:

אני מסכים לחילוט הרכוש, פרט לטלפונים הניידים של הנאשמים.

הנאשם 1:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע כל עבירת רכוש. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירת רכוש במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 10,000 ₪ במזומן.

הנאשם 2:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע כל עבירת רכוש. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירת רכוש במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 10,000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשמים כמפורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום ו' אב תש"פ, 27/07/2020 במעמד
הנוכחים.**

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**